

Iver efter at søge Sandheden. Det ærede Medlem anførte, at man i de paagældende Huse bor 10 Kr. billigere maanedlig pr. Lejlighed end andetsteds, hvilket altsaa vil sige, at man har forstaaet at bygge billigt og at administrere billigt, men det ærede Medlem oplyste ikke, hvornaar hans Byggeselskab begyndte at bygge, og med hvilke andre Byggeselskaber han sammenligner. I sin overfladiske Bemærkning herom fortier det ærede Medlem, at hans Selskab er begyndt at bygge omkring 1913, da Byggeomkostningerne var under Halvdelen af de nuværende. Det ærede Medlem glemmer ogsaa at bemærke, at Vedligeholdelsespligten falder ikke paa hans Ejendomme, idet de respektive Lejere, gennemsnitlig i alt Fald, har Vedligeholdelsespligten med Hensyn til deres Lejligheder. Men naar det ærede Medlem fremsætter denne Sammenligning, som er typisk for de Sammenligninger, man hver Dag ser i „Social-Demokraten“, naar det gælder om at angribe Grundejere og Mellemstandsfolk i det hele taget, maa man spørge, under hvilke Omstændigheder det ærede Medlem har opført sine Bygninger, og om han har haft Betingelser for at kunne gøre det billigere end andre. Jeg vil her tillade mig at stille mig meget skeptisk overfor dette „billigere“. Det ærede Medlem anvender til Opførelse af sine Bygninger væsentligt de socialdemokratiske kooperative Foreninger af Murere, Tømrere og Snedkere o. s. v. Undersøger man disse Foreningers Prisbillighed, kan man finde en Karakteristik deraf i deres Deltagelse i offentlige Licitationer. Der viser de sig i Regelen at være de dyreste. Da det ærede Medlem er henvist til at anvende disse Foreninger, der er de dyreste, vilde det være lidt ejendommeligt, om han vilde være i Stand til at opføre sine Huse billigere end andre. Der er fra Peter Bangs Vej et godt Eksempel paa, hvorledes det ærede Medlem maatte køre fast paa Grund af de meget høje Priser, han kom til at betale, i Modsætning til de Priser, Lavmestrene kunde opføre deres Huse til. Der var Uro derude, Kravene var store, og Bygningsarbejdet standse for det ærede Medlem. Det ærede Medlem maatte saa søge at afvikle Forholdene med de kooperative Foreninger med et Beløb af 10—15 pCt. udover den almindelige Arbejds-løn, og en bestemt Lavmester, hvis Navn det ærede Medlem naturligvis kender, og som jeg ogsaa kender, maatte tage Affære og faa det ærede Medlem ud af den Stilling, han var kommet i, fordi han byggede

for dyrt paa Grund af, at disse kooperative Foreninger, jeg her sigter til, ogsaa i dette Tilfælde forlangte for meget og misbrugte deres Magt overfor det ærede Medlem.

Saa sagde det ærede Medlem, at det var rent galt med Københavns Kommunes Forhold paa dette Omraade. Den havde ikke bygget paa det rigtige Tidspunkt, og vi andre havde hindret Københavns Kommune i at bygge. Ja, det er rigtigt, paa et Tidspunkt, hvor der var rigeligt med Lejligheder, ønskede vi ingen kommunistiske Eksperimenter for at skaffe Lejligheder. Da der virkelig blev Brug for Lejligheder, gik vi med, tvungne af Omstændighederne, idet vi dog paa Forhaand var sikre paa, at det blev en Fiasko; vi gik med dertil, saaledes som vi baade paa Rigsdagen, i Borgerrepræsentationen og i de kommunale Raad, i det hele taget fra Venstres og fra det konservative Folkepartis Side er gaaet med til Ting, som vi fandt det nødvendigt at gaa med til under Krigstiden, men som vi ellers ingen Tillid havde til. Med den Tillid til egne Evner, som er det ærede Medlem særegen, siger han, at enhver, som kan se ud over sin egen Næsetip — det formoder jeg altsaa, det ærede Medlem kan —, maatte kunne sige sig selv, at Bolignøden vilde komme. Det kunde det ærede Medlem nu ikke i 1911 være saa ganske klar over, da hans Parti var klart over, at der ingen Verdenskrig overhovedet vilde komme. Det ærede Medlems Partis Ordfører, det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), har som Ordfører for Socialdemokratiet, altsaa ogsaa for det ærede Medlem, udtalt, at han mente slet ikke, der kom nogen Verdenskrig; det skulde det organiserede Socialdemokrati nok hindre. Dette sagde han omkring det Tidspunkt, hvor, efter det ærede Medlems Erklæring, enhver, der kunde se lidt ud over sin Næsetip, maatte være klar over, at den ved Krigen fremkaldte Bolignød vilde komme. Saa kloge var vi andre ikke. Vi kunde altsaa ikke se ud over vor egen Næsetip. En Trøst er det, at det ærede Medlems Ordfører heller ikke kunde det. Vi kunde ikke regne med de abnorme Forhold, der nu indtraadte. Vi tog Sagen op i det Øjeblik, det var nødvendigt, og gennemførte det, der i saa Henseende var paa krævet, saa langt, som Finanserne overhovedet slog til. Det københavnske Boligbyggeri, som Socialdemokratiet ønskede gennemført, er kørt fast — det erkender det ærede Medlem jo selv; det lægger jeg